

UZASADNIENIE

Strona powodowa easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. K. (poprzednio Drobisz) kwoty 610,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie wskazanymi szczegółowo w treści pozwu.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, że wierzytelność dochodzona pozwem wynikała z opłaty za przejazd bez biletu i przysługiwała pierwotnie wierzycielowi (...) sp. z o.o. w L., a w następstwie w wyniku kolejnych umów cesji została nabyta przez stronę powodową.

W dniu 28 listopada 2017r. Sąd Rejonowy w Legnicy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. I Nc 3303/17 uwzględniając żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach 24 lutego 2011 r., 1 kwietnia 2011 r. oraz 13 kwietnia 2011 r. pozwana A. K. podróżowała jako pasażer środkami transportu zbiorowego obsługiwane przez przewoźnika (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. bez ważnego biletu.

Fakt ten został stwierdzony przez kontrolerów posiadających uprawnienia do kontroli biletów, w trakcie której wystawiono wezwanie do zapłaty oraz poinformowano pozwaną o konieczności uiszczenia opłaty za bilet oraz opłat dodatkowych w terminie odpowiednio do dnia 3 marca 2011r., 8 kwietnia 2011r. i 20 kwietnia 2018r.

Pismami z dnia 21 marca 2011 r., 11 maja 2011 r. oraz w dniu 25 maja 2011 r. pozwana została ponownie wezwana do zapłaty kosztów biletu, opłaty dodatkowej, kosztów wezwania i odsetek, jednak bezskutecznie.

dowody:

- mandaty komunikacyjne z 13 kwietnia 2011 r., 24 lutego 2011 r., 1 kwietnia 2011 r. - k. 6-8,
- wezwania do zapłaty – k. 6-8,

W dniu 2 lipca 2013 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. zawarła z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanej z w/w tytułów.

Następnie nabywca w dniu 16 września 2013r. zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz strony powodowej, o czym pozwana została poinformowana.

dowód:

- zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 17 września 2013 r.- k. 5,
- wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 02 lipca 2013 r.- k. 9,
- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 02 lipca 2013 r.- k. 12,
- umowa cesji wierzytelności z dnia 16 września 2013 r.- k. 13.

W dniu 6 kwietnia 2017r. strona powodowa sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych, w treści którego wskazała, że zadłużenie pozwanej wynosi 610,56 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszy sekurytyzacyjnego- k. 4,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie wobec przedawnienia dochodzonych nim roszczeń, którą to okoliczność w sporze z konsumentem sąd bada z urzędu poczynawszy od dnia 9 lipca 2018r., tj. od wejścia w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie bowiem z treścią art. 117§ 2¹ kc po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Termin przedawnienia należności za przewóz i opłaty dodatkowej z tytułu przejazdu bez ważnego biletu określa art. 77 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 ustawy z 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe (tj. Dz.U. z 2015r. poz. 915). Co do zasady wynosi on rok i liczony jest od dnia w którym powinna była nastąpić zapłata należności.

Bieg przedawnienia zawiesza się jednak w myśl art. 77 ust. 4 prawa przewozowego na okres od dnia wniesienia reklamacji lub wezwania do zapłaty do dnia udzielenia odpowiedzi na reklamację lub wezwania do zapłaty i zwrócenia załączonych dokumentów, najwyżej jednak na okres przewidziany do załatwienia reklamacji lub wezwania do zapłaty.

Reklamacje lub wezwanie do zapłaty uważa się zaś za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia reklamacji lub wezwania do zapłaty (art. 75 ust. 2 prawa przewozowego).

Z twierdzeń pozwu i dokumentów przedstawionych przez stronę powodową wynikało, że zapłata należności dochodzonych pozwem powinna nastąpić odpowiednio w dniach 3.03.2011r., 8.04.2011r. i 20.04.2011r., które stanowiły jednocześnie początek biegu przedawnienia w tej sprawie. Roczny termin przedawnienia uległ przy tym zawieszeniu z dniem skierowania do pozwanej wezwania do zapłaty i rozpoczął dalszy bieg po upływie 3 miesięcy od tego wezwania. Termin przedawnienia upłynął więc w przedmiotowej sprawie po upływie 1 roku i 3 miesięcy od dnia terminu płatności czyli odpowiednio w dniach: 4.06.2012r., 9.07.2012r., 21.07.2012r. a więc jeszcze przed wytoczeniem powództwa, co miało miejsce dopiero w dniu 12.04.2017r.

Jednocześnie w ocenie sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wskazywał na to aby w przedmiotowej sprawie wystąpiły wyjątkowe okoliczności, które umożliwiałyby nie uwzględnienie upływu terminu przedawnienia roszczenia.

Zgodnie bowiem z treścią art. 117¹§1 kc w wyjątkowych przypadkach sąd może, po rozważeniu interesów stron, nie uwzględnić upływu terminu przedawnienia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, jeżeli wymagają tego względy słuszności.

Korzystając z uprawnienia, o którym mowa w § 1, sąd powinien rozważyć w szczególności:

- 1) długość terminu przedawnienia;
- 2) długość okresu od upływu terminu przedawnienia do chwili dochodzenia roszczenia;
- 3) charakter okoliczności, które spowodowały niedochodzenie roszczenia przez uprawnionego, w tym wpływ zachowania zobowiązanego na opóźnienie uprawnionego w dochodzeniu roszczenia (art. 117¹§2 kc).

Wprawdzie termin przedawnienia w niniejszej sprawie był krótki, bo roczny, jednak długość okresu od jego upływu do chwili dochodzenia roszczenia była znaczna, gdyż wynosiła prawie 5 lat. Strona powodowa nie wykazała również aby niedochodzenie przez nią roszczenia spowodowane było zachowaniem pozwanej.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku oddalając powództwo w całości.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)W.,

3. (...)

(...)

L. (...)